

A Pravda, o kterou jde:

❖ Doba pronásledování.

- Období pronásledování je ohlašováno třemi různými způsoby: "čas, časy a půl času" (Daniel 7,25; 12,7; Zjevení 12,14); 1 260 dní (Zjevení 11,3; 12,6); 42 měsíců (Zjevení 11,2; 13,5). Všechny výrazy označují jedno období: 1 260 dní.
- Podle zásady "den za rokem" (Ezechiel 4,6; 4. Mojžíšova 14,34) toto období pronásledování zahrnuje 1 260 let světových dějin: od roku 538 do roku 1798.
- Jak bylo předpověděno, Bůh připravil místo, kde má věrné církvi pomáhat — pustinu, tedy místa, která jsou řídky obydlená. (Zjevení 12,6.14)
- V dobách těžkostí a pronásledování věrní věřící stáli pevně na obraně pravdy a hledali útočiště v Boží lásce a péči (Žalm 46,1-3).

❖ Věrnost v pronásledování.

- Jakmile získal politickou moc, římská církev začala být zkorumpovaná a využívala jeho moci k tomu, aby požadovala, aby každý dodržoval jeho náboženské předpisy, z nichž mnohé byly překroucené.
- Aby zabránil obyčejným lidem, aby se vzbouřili proti jeho autoritě, vzal jim to nejcennější: Boží slovo.
- Objevili se však věrní, kteří se řídili biblickým učením a řídili se Jidášovu radou a usilovně bojovali na obranu své víry (Juda 3).

B Obrana pravdy:

❖ Sdílení Bible: Valdenští.

- Peter Waldo (1140-1218), bohatý francouzský obchodník, který se vzdal svého bohatství, aby mohl kázat Krista, založil hnutí "Chudých z Lyonu", známé jako "Valdenští".
- Čím se valdenští vyznačovali?
 - (1) Byli první, kdo měl Bibli ve svém vlastním jazyce (do té doby byla k dispozici pouze v latině, řečtině nebo hebrejštině).
 - (2) Protože to byla zakázaná kniha, opisovali ji v jeskyních, ukryti před papeženci, kteří je obléhali.
 - (3) Vždy s sebou nosili biblické úryvky, o které se v příhodných chvílích dělili s druhými, což jim dodávalo naději a povzbuzení v Pánu.
 - (4) Po staletí si uchovávali biblické pravdy, které znali. Byli známí svou věrností a oddaností.
 - (5) Celé vesnice se stávaly jak na jihu Francie, tak na severu Itálie, v Piemontu.
 - (6) Většina těchto vesnic byla papežstvím srovnána se zemí a jejich obyvatelé zmasakrováni.

❖ Světlo reformace: Jan Viklef.

- Jan Viklef (1324-1384) zasvětil velkou část svého života překládání Bible do angličtiny. Co vás k tomu motivovalo? Ze dvou důvodů: Kristus ho proměnil skrze Slovo; a chtěl jsem se podělit o Kristovu lásku s druhými.
- To ho samozřejmě postavilo do sporu s oficiální církví. Díky svým kontaktům s vysokými úřady v Anglii se Jan vyhnul smrti z rukou církve.
- V roce 1428 byly reformátorovy ostatky spáleny a popel vhozen do řeky. Ten se stal symbolem jeho odkazu.
- Světýlko pravdy, které Jan Viklef zažehl, se dostalo až do Čech, kde Mistr Jan Hus navázal na jeho odkaz. Tak se pravda dostala až k úsvitu reformy. Den se začínal rozjasňovat.

❖ **Posílení vírou: Jan Hus a další.**

- Po Janu Viklefovi povstali další reformátoři:
 - (1) Jan Hus (1370-1415)
 - (2) Jeroným pražský (1360-1416)
 - (3) Tyndale (1494-1536)
 - (4) Hugo Latimer (1490-1555)
- Co jim dodalo odvalu uskutečnit své reformy a čelit problémům a smrti?
 - (1) Věřili v Kristova zaslíbení
 - (2) Kristova síla jim stačila k tomu, aby překonali zkoušky
 - (3) Nacházeli radost v tom, že se podíleli na Kristově utrpení
 - (4) Jeho věrnost byla mocným svědectvím světu
 - (5) Hleděli za současnost do slavné budoucnosti
 - (6) Věděli, že smrt je poražený nepřítel
 - (7) Drželi se zaslíbení Božího slova
- Jan Hus byl uvězněn a nakonec upálen na hranici. Z vězení napsal: "Jak milosrdný ke mně byl Bůh a jak obdivuhodně mě podporoval."
- Stejně jako Boží zaslíbení podporovala Jeho lid v minulosti, podporují i nás dnes.